

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Ja og Nei eller Den hurtige Frier

Citation: Baggesen, Jens: "Eventyr og Fortællinger. - 1889", i Baggesen, Jens: *Eventyr og Fortællinger. - 1889*, 1889-1903, s. 149. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen01val-shoot-idm139893712474880/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Eventyr og Fortællinger. - 1889

„Hvad jeg omsonst forsøger at beskrive,
 „J hner Modellen til en Gratie.
 „Medgift jeg et kan love dig i Penge,
 „Men ellers Alt.“ — „Top!“ raabte han igjen,
 „J Morgen galloperer jeg derhen!“ —
 „Det er et Ord?“ — „Et Ord! farvel saa længe.“

Om Morgenen derpaa Herr King staaer op;
 Sig munter i en Hast paa Hesten svinger;
 Den fløi saa let, som om den havde Vinger,
 I tusende høitbølgende Galop
 Til Herregaardens Port — og dermed: Stop!
 Smaadrenge tager mod den; Herren danser
 Saa net, saa let ad Kieffentrappen til;
 En lille Landsbytarne der ham standser
 I farten — thi man er som uden Sandser,
 Naar man sig gifte vil,
 Saavel som naar man hænger sig, desværre! —
 „Nei! hist er Stuedorren, gode Herre!
 „Behag at gaae til den!“ — og han gif ind.

Hans Dine fem Gestalter der opdage,
 Hvoraf de tre
 Undfeelige, i Landsbye-Næglige,
 Sig neiede, løb bort og rødmede;
 Huusherren og hans frue blev tilbage:
 „God Morgen!“ sagde han, — „Velkommen!“ sagde de.
 „Min Herre,“ blev han ved, „jeg ikke har den Ære
 „At kiende Dem, men ønsker, det at lære;
 „Mig syntes ganske herligt om den Sag,
 „At spise frokost her i Dag;
 „Og uden Hensigt syntes det mig ikke;
 „De neppe denne gjætte kan —
 „Jeg altsaa Dem vil sige den; velan! —
 „Dog! strax at sige den kan sig vel ikke stille;

„Lidt frokost først! der gives dit og dat,
„Som uden frokost ei fra Læben glider glat.“

Frokosten knap var endt, før Taleren gik
fra Frierlæberne paa denne Maade:

„Af Jordens Rigdom, Ære, Herlighed
„Jeg har saa meget, som jeg vel kan raade;
„Saa meget, som jeg støtter om,
„Af Himlens Gaver er min Eiendom;
„Tre, fire Tønder Guld jeg eier, for det første,
„Min Alders Kraft og Styrke, Nummer to,
„Og, for at fylde Tallet, Sindets Roe —
„En Skat mig mangler kun, og det den allerstørste,
„En Kone, som i kærlig Sympathie
„Dil dele med mig, til det er forbi,
„Det trodte, det andet og det første.
„De trede Døttre har, og mellem disse tre
„Er en, som dette giere vil, maaskee;
„Dil De, saa lad mig faae dem strax at see
„J Negligee!
„Thi jeg har andet at bestille,
„End spille Tiden, hvis de ikke ville.“ —
„Med Glæde! strax! i dette Diebstik!“
Igientog smukke gamle Mand og Kone;
Ud smuttede den huuslige Matrone,
Og ind igjen med sine Døttre gif.

J landlig Dragt, med hvide Lin om Panden,
Hvorunder Haaret sneg sig belgende
J brune Løkker ned paa Skuldrene;
Hver med halvdækket Barm, hvorpaa en Rosenkroop
forsøgte, stinsyg paa sin modne Ven,
Den lille røde Mund at luffe op,
for og, trods Sløifen, ret at kysse den;